

Mesto spí

(Pieseň o prijatí)

Ondrej Štyrák

1977

Tvdošanci

1.

1. Mes - to spí už do tmy schú-le - né, za ním v bied-nej maš - ta - li v se-ne

5

le - ži die - ťa, dý - cha dnes pr - vý krát. Ma - lý pú - čik lás - ky ve - li - kej

11

z de - vy klí - či skrom - nej a čis - tej, chve - je sa, veď ví - ta ho tma a chlad.

17

2. Že k nám pri - šiel z lás - ky Bo - ží Syn, nik - to v kra - ji vte - dy ne - tu - šil a kaž - dý ho

22

len za člo - ve - ka mal. Všet - ky zám - ky tu - po za - pad - li, všet - ky ľud - ské

27

srd - cia vy - chlad - li, vy - hna - ný u zvie - rat pr - vý krát spal.

32

R: Ne - boj sa ne - plač die - ťa - tko, zav - ri oč - ká a spi slad - ko,

36

hoc ťa vy - hna - li, pev - nú o - chra - nu máš. Mam - ka pes - nič - ku za - spie - va,

42

Jo - zef rúč - ky po - o - hrie - va a ru - ka Ot - co - va dr - ží nad te - bou stráž.

3. Od čias, čo prišla tvoja hviezda, žiari vždy cez búrky, tmy, cez dážď, nevládal jej plameň uhasiť čas.

Ty si s nami, ty si stále tu, každý rok, deň, hodinu, minútu, prichádzaš, klopeš, zrodiť sa chceš znovu v nás.

4. My však máme obsadené zas, miesta nemáme a chýba čas, nové zámky k starým prikladáme.

Zas ťa trápi od srdca našich chlad, neľúbime, jak ty mal si rád, len chatrče pusté ti nechávame.

R2: Vždy však spoznáваме svoj klam a dnes prichádzaš znova k nám, odpusť, prosíme, nechceme už viac zrád. Veríme ti, si Boží Syn, lásku nám dávaš, sám ňou si, preto voláme: „Vďaka ti tisíckrát!“